

[Wilhjelm]

stille, at ingen kan afhøres natten igennem, og at ingen kan afhøres mere end 8 timer i døgnet. Hvis man vil sikre sig mod udmattelsestilståelser, så kan jeg ikke indse, at det er spor urimelige krav at stille.

Lovforslag nr. L 24 har været udsat for megen beskydning her. Fru Ebba Strange har ganske ret. Vi mener, vi med dette forslag i og for sig har foreslået noget, der er rimeligere over for mange polititjenestemænd end de nuværende regler, hvor det er knald eller fald, hvor det enten er beskyttelse og sammenrotning og lukken til og umuligt at bevise noget som helst eller – hvis der går hul på bylden – sonofferet: afskedigelse lige på stedet. Vi foreslår regler, der siger, at overtrædelser af retsgarantierne ikke betyder afskedigelse, men betyder, at man fjernes fra den slags politiopgaver – afhøring, eller hvad det nu kan være – for en periode. Jeg vil meget gerne være med til at diskutere justitsministerens indvendinger om proportionalitetsbegrebet i denne sammenhæng. Det kan være, vore kriterier er forkerte. For alle forslagene gælder det, at vi ikke er kategoriske, vi er parate til at drøfte andre løsninger, andre grænser osv., iforudsat at hensigterne er nogenlunde de samme.

Til allersidst må jeg måske have lov til at sige til fremskridtspartiets ordfører, at det nok bliver nødvendigt for ham og hans parti at finde deres ben. Når man kan slutte med generelt i en bedømmelse af vore forslag at sige, at det er undergravende og anarkistiske lovforslag – og det var bare en lille smule af svadaen – så fatter jeg ikke, at man samtidig kan sige, at man har sympati for og ligefrem vil støtte lovforslag nr. L 19.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg kan godt forstå, at det en gang imellem kan føles utilfredsstillende, at der henvises til igangværende kommissionsarbejde, især når det som i det foreliggende tilfælde har været så længe, som det har, men jeg tror alligevel, at når det drejer sig om væsentlige områder inden for vores retspleje – områder, hvor vi har en forpligtelse ikke blot til at reagere på grundlag af henvendelser fra én bestemt opinion og vore egne følelser, men også på grundlag af diskussioner, analyser osv. med andre grupper i samfundet, som er involveret i arbejdet – så er det meget godt, at

vi har den tradition, at vi gør det så grundigt, som vi gør. Men som sagt: jeg forstår godt utålmodigheden.

Jeg vil gerne i den forbindelse sige, at jeg ikke har taget afstand fra, at der er grundlag for at drøfte og måske foretage noget inden for det område, der dækkes af de første tre lovforslag, som vi har til behandling i dag: spørgsmålet om registrering, om indgreb i meddelelshemmeligheden og om provokation. Det er spørgsmål, som vi i hvert fald for en dels vedkommende har haft oppe i retsudvalget tidligere, og hvor jeg også tidligere har givet udtryk for en positiv holdning i retning af, at der nok kan være brug for ændringer. Det, jeg har sagt, er, at jeg ikke mener, at de foreliggende forslag, således som de er formuleret for os her, er et egnet grundlag at handle på i dag. Det er det eneste, jeg har givet udtryk for, og det må jeg fastholde.

Til de enkelte ordførere vil jeg gerne sige følgende.

Mit eget partis ordfører, hr. Erik B. Smith, stillede mig to spørgsmål. Det første drejede sig om et emne, som også blev berørt af hr. Bernhard Baunsgaard, nemlig spørgsmålet om det såkaldte register over homoseksuelle i Esbjerg. Nu er forholdet det, at det ikke var et register, der førtes alene over homoseksuelle, men det var et led i en ganske omfattende efterforskning i en alvorlig drabs sag, hvor man fandt det nødvendigt fra politiets side – og det skøn er jeg enig i – at afhøre den omgangskreds, som den sigtede drabsmand havde. Derved kom man altså ind på at måtte bruge det kriterium, der er tale om her. Det betød, at man til sidst stod med et register, som for indviede – jeg siger udtrykkeligt: for indviede, der kendte systemet i det – kunne bruges til at finde frem til denne omgangskreds. Det er klart, at det må føles ubetyggende for nogle, der har været afhørt. Politiet finder på den anden side, at det er væsentligt, at man har materialet, f. eks. i tilfælde af en senere genoptagelsessag.

På grundlag af de oplysninger, jeg har fået om registeret, har jeg bedt politiets organisationer udtale sig om, hvorvidt man ikke kan finde andre metoder end dem, man har brugt. Heri ligger, at en afhøring af den omgangskreds, der er tale om, kan være fuldt berettiget, men hvis afhøringen af en enkeltperson alene er foretaget på grundlag af det sensitive kriterium, der hedder vedkommen-